

LA CAMPANA DE GRACIA.

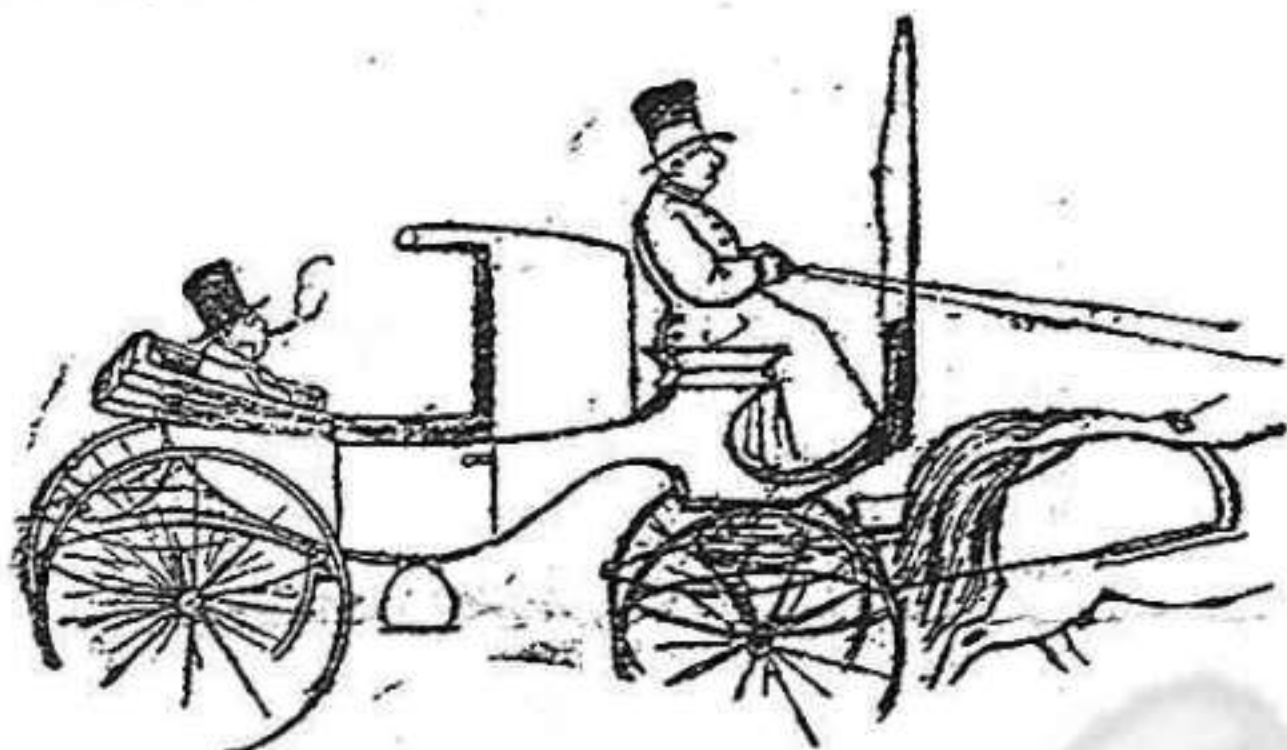
DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.
Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 26, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

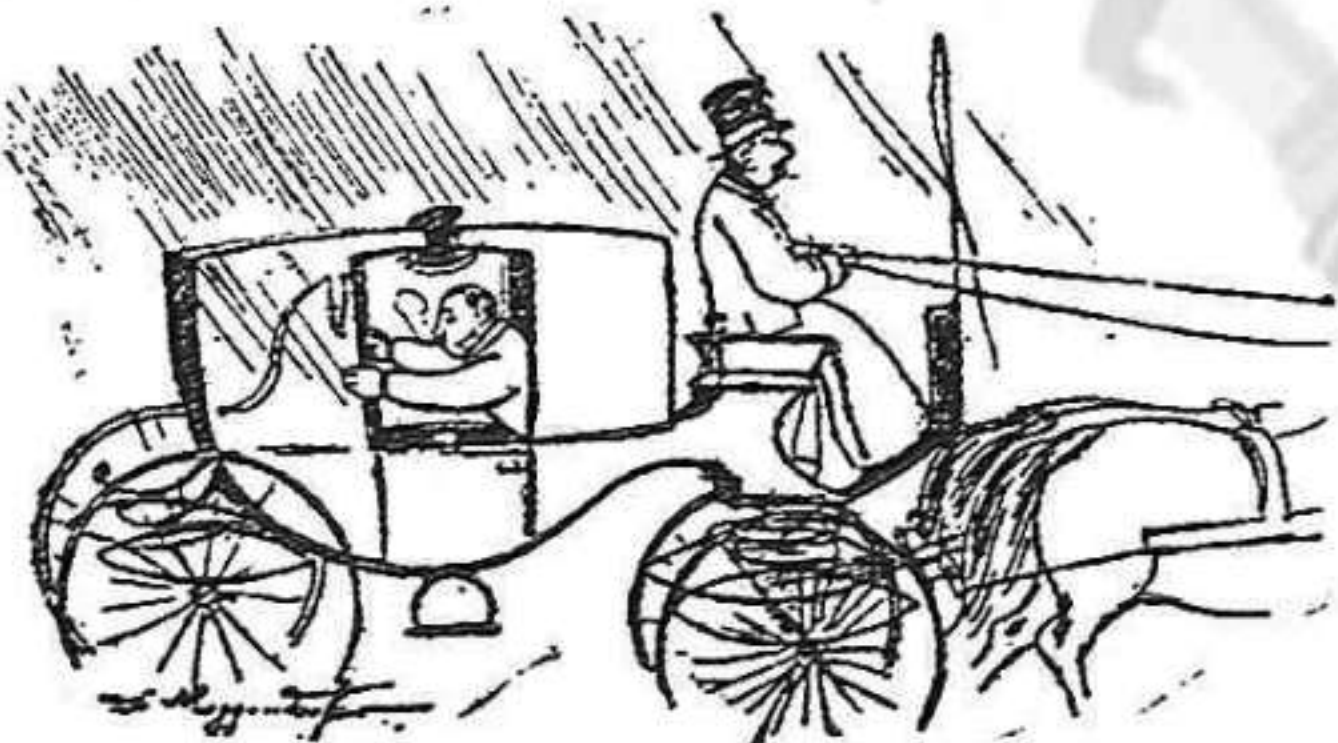
Ventatjes é inconvenients de las carretelias.

—¿No veuhen? Fà bon temps; ¿volen res més cómode?

—¿Cauhen gotas? S' aixeca la part de darrera y en paus.

—¡Adios, barret!

UN ESPECTACLE TRIST.

RISTESA, dolor y vergonya causan los barcos que han anat arribant de las costas argelinas als ports de llevant y del mitj dia de la Península, plens tots ells d' infelissos que havent emigrat tornan á la mare patria, molts ferits en lo cos, tots ferits en l' ànima.

Preguntéulos porque se 'n van anar y os ho dirán.

En la civilisada Espanya; en aquesta nació tant favorescuda per la mare naturalesa, dotada d' un clima esplèndit, de rius y planuras, de minas sens fi y de fruyts de totes menas, se morian de fam y de miseria.

Volian treballar y no tenian feyna.

Molts dels nostres rius desembocan al mar sense dur barrejat ab las sévas ayguas lo suor del treball, sense fecundisar los terrenos que atravessan.

Despobladas d' arbres las montanyas, de tant en tant sobrevenen ayguats com los de Murcia y Almería, que tot ho arrasan y destruheixen. Devegadas en cambi s' hi presentan sequias que duran meses enters.

Lo pajés paga una contribució que se n' hi endú la quarta part de la séva renda, tant en los anys de bona com de mala cullita.

Lo capital fuig de las empresas útils y 's consum en l' agiotatge de la bolsa.

Los governs s' entenen jugant á fer política menuda, y t'è sempre molta més importancia una treta dels húsars d' Antequera, que la construcció de un canal ó de un ferro-carril.

Las minas s' explotan pèls estrangers, y 'ls seus productes, que podrian donar lloch á poderosas industrias nacionals, ab prou feynas han eixit de las entranyas de la terra, passen á las nacions menos ricas pero més activas que la nostra.

Y 'l que no t'è més recurs que 'ls seus brassos, no podent treballar sempre que vol, fuig de la nostra nació com de la peste, y se 'n vá tant aviat á las nacions americanas, á buscar la mort y la miseria, com á las costas d' Africa, en busca de lo que t'è á casa mateix y que per culpa de tothom no pot aprofitar.

Las conseqüencias son terribles, desastrosas, fatales.

La nació espanyola pert una part considerable de la séva forsa: viu atrassada y en la impossibilitat d' adelantar.

Un país verge, menos civilisat, menos dotat de recursos naturals; pero favorescut ab una bona administració, ofereix als emigrants més ventatjes que 'l nostre, y cap allà se 'n ván ells y las sévas familias, plens d' esperansa y desitjosos de crearse una nova patria.

—Adèn, platjas espanyolas, en las quals la miseria contrasta ab la bellesa que oferiu. Lo fill d' Espanya vos abandona per no morir colgat sota l' arena de que estèu formadas. Aquí sobran brassos; al Africa 'n faltan: cap á l' Africa faltan espanyols. Pero ¡ay! Allà comensan las privacions y darrera de las privacions venen los perills, tal com darrera dels negres núvols descarrega la tempestat.

A la llum de un sol ardent com una forn, los nostres paisans treballan nit y dia, prosperan ab prou feynas, y á lo millor.....

¡Oh! Causa indignació 'l pensarhi.

Los árabes se sublevan, invadeixen las hisendas, matan y violan, degollan, roban, incendian, des-

truheixen y s' estenen ab rapidés per tot arreu, com lo foch de la pólvora, mentres l' oleada dels que fujen ab lo terror pintat al semblant, y vevent lo tall de la gumía salvatge que 'ls amenassa, arriban á la costa y tornan á la pobra Espanya qu' en mal' hora abandonaren.

La fam vá treure'ls; la barbarie 'ls torna.

¡Pietat y compassió per aquestos infelissos! Veyém ab gust que per tot Espanya s' han obert suscripcions per socorre'ls y auxiliarlos. Enhorabona.

Pero la millor caritat no es pas la que 's fa ab diners.

Curén la malaltia que sofreix Espanya y 'l mal de l' emigració quedarà resolt y desapareixerá.

Que 'ls que 'ns governan pensin una mica més ab lo país y una mica menos ab los destínos.

Que no s' encapritxin ab las funestas teorías del llibre-cambi.

Que allà ahont lo treball no broti espontáneament, l' ajudin á brotar.

Que s' explotin allà hont los particulars no ho fassan, mediant l' intervenció del govern, totes las fonts de benestar, de progrés y de riquesa.

En una paraula: la limosna alió y no cura, humilia y no fá fells. La protecció, en cambi, es un remey radical que assegura 'l pa y l' ilustració del treballador.

L' *Imparcial*, periódich libre-cambista, está recullint limosnas pèls qu' han tornat á Espanya; nosaltres recullim bons consells.

Que no tornin al Africa 'ls infelissos: que no hajan de veure may més la gumía dels africanos, per fugir de la vista dels comissionats d' apremis, qu' es casi l' única forma que t'è 'l nostre govern per donarse á coneixe en molts comarcas.

N. N. N.

BOMBOLLAS.

'efecte de la protesta dels conservadors no s' ha desvanescut. Es natural: olors fortas duran molt. Y las pudors també.

Algú ha comparat la protesta ab un petardo. No está mal. Un petardo vá fer mal á varias criaturas, y la protesta també n' ha fet á molts. A tots los conservadors.

Los que ván disparar los petardos, al fi ván fer cap á la presó. Jo no sé si 'ls que han disparat la protesta hi aniran un dia ó altre; pero allí hont aniran á parar en últim resultat, sí que ho sé. Als llims, lo cel dels ignocents.

LA VERDADERA ESTRELLA AB QUA.

Vels'hi aquí lo que *resigna* pèls espanyols.